הרב יצחק גינזבורג, מנהיג ישיבת "עוד יוסף חי" ביצהר. צליל הדיבור שלו מזכיר את דאעש וכמוהו יש אלפים

גידולי פרא בחצר האחורית

אשמנו, בגדנו, חטאנו. לא כולנו. מעטים בתוכנו. לא חקקנו חוקים גזעניים אבל חלקנו ממתקים מיוחדים על הרג ילדים. לא סתם כבשנו בתמיכה רבה לגיבורים.

עצב גדול נפל על רוב מוחלט של תושבי ישראל. לא צהלולים ולא ריקודים ולא שמחה על רצח ילדים. אז אל תאמרו בגת שרמינו להם, ואל תספרו בחוצות אשקלון שכולנו משלמות. יש לנו די והותר עלילות נגד יהודים וישראלים. אין שום צורך בתוספת.

הציונות הצמיחה לא רק גנב יהודי, כפי שהרצל חזה, אלא גם נאצי יהודי. רצינו נורמליות, וקיבלנו קצת יותר מדי. יש נאצים וניאו־נאצים בשוודיה, בנורווגיה ובארה"ב. עכשיו יש גם לנו. מתי מעט. נער יספרו. אבל הם קיימים. הם לא חלק מהוויכוח הפוליטי. גם מי שמתנגדים לפרויקט ההתנחלויות, ויש רבים כאלה בתוכנו, צריכים להיזהר בלשונם. אברהם אבינו ביקש רק עשרה צדיקים כדי להציל את סדום, למרות שלא אהב את אנשיה. אצלנו זה הפוך. בגלל שברי אחוזים של רשעים הופכים את כולנו לרשעים.

לכל אומה יש גידולי פרא או רגעי שפל. האומה האמריקאית הצמיחה גם את הקו קלוקס קלאן. צרפתים ביצעו את טבח סטיף באלג'יריה, בפריז עצמה טבחה המשטרה במאות אלג'יראים ב־1961. בלגיה ביצעה את הטבח הגדול ביותר בהיסטוריה הקולוניאלית והרשימה ארוכה. ישראל לא הגיעה לשפל הזה, אבל היא איננה חפה מחיידקי גזענות.

אז כן, צריך להכות על חטא. צריך לבער את הרע מקרבנו. צריך להפנים את הקשר בין מילים למעשים וצריך להזכיר את מה שהיה אמור להיות מובן מאליו: אומה שלמה התאבלה השבוע על הרצח ולא צהלה עליו.

על רקע שני מעשי הרצח, התכנסו השבוע בירושלים ראשי מתנחלים, רבני הציונות הדתית ואנשי אקדמיה המזוהים איתם. היה דיון כואב על מדינה, הלכה ומוסרנות, על מקומם ועדיפותם של ערכים כלל־אנושיים ועל המאבק המעשי בגידולי הפרא שצמחו אצלם, בחצר האחורית. לא הייתה הסכמה על כל נקודה, אבל המשתתפים פירסמו אמנה משותפת: "אנו אוהבי העם והארץ... על אדמת ארצנו יש מקום לכל בני אברהם, בני יצחק ובני ישמעאל, ללא הבדל דת, גזע, מגדר או נטייה. חביב אדם שנברא בצלם". יש לי מחלוקת פוליטית קשה עם רוב המשתתפים, אבל כמי שמייצגים את רוב המחנה הדתי־לאומי, הם ראויים לברכה על האמירה הברורה. גם בזכות בני ישמעאל. גם בזכות בעלי נטייה מינית שונה.

הרוב הזה לא מעניין את יובל דיסקין, לשעבר ראש השב"כ. באפריל 2014 הוא כתב על רבני הציונות הדתית ש"חלקם תומכים, חלקם מסרבים לגנות ואת תג מחיר – ב"ה, חלקם מגלגלים עיניים, בודדים המגנים בחצי פה ובודדים יותר המגנים בפה מלא". השבוע הוא פירסם שוב את הדברים, על תקן של "אמרתי לכם". הטקסט הזה הזכיר לי איש אקדמיה ישראלי לשעבר, אילן פפה, שפירסם פעם מאמר על כך ש"רוב העיתונאים ואנשי האקדמיה בישראל תומכים בטרנספר, בודדים מגנים בפה מלא". מתברר ששקרים נזקקים לניסוחים דומים.

שמו של דיסקין מחובר פה ושם על תקן התקווה הלבנה של השמאל הציוני. פה ושם הוא אומר דברי טעם. אבל לפני הכל, היה בראוי שדיסקין יירד לקרקע העובדות והמציאות. אלא אם כן הוא בדרכו להנהגת "שוברים שתיקה".

הכללות הן עסק מסוכן. למרות ההרג התמוני שמבצעות שלוחות הג'יהאד מדי יום, זה יהיה אוילי ואפילו גזעני לומר שבני האומה המוסלמית בחרו בטרור. למרות שיש אנשי שמאל שמעניקים הכשרים ואפילו הצדקות לטרור, זה יהיה אוילי, מסוכן ודמגוגי לומר שהשמאלנים בחרו בטרור. רובם הגדול הם פטריוטים, גם אם רעותם מרגיזה מישהו.

ולכן, קצת קשה להישאר אדיש לדברים שאמר נשיא המדינה, ראובן ריבלין, על "בני עמי בחרו בטרור". רבים קמו להגנתו, "הוא אמיץ", הם אמרו. יותר מאומץ – יש כאן הכללה מסוכנת. אחרים טענו שהנשיא התכוון רק לאלה מבני עמו שבחרו בטרור. יכול להיות. אלא שזו לא הפעם הראשונה שריבלין אינו זהיר בלשונו. הוא כבר עשה בעבר הכללות דומות.

הציונות הצמיחה לא רק גנב יהודי, כפי שחזה הרצל, אלא גם נאצי יהודי. אברהם אבינו ביקש רק עשרה צדיקים כדי להציל את סדום, למרות שלא אהב את אנשיה. אצלנו שברי אחוזים של רשעים הופכים את כולנו לרשעים

כך שצריך להוקיר ולכבד את הגבונות של ריבלין לביקורת נוקבת, ואין כמו ביקורת עצמית נוקבת. אלא שהכללות הן עסק מסוכן. לפעמים אפילו גזעני. לא רק כשהן נאמרות על מוסלמים. גם כשהן נאמרות על יהודים. למען הסר ספקות, שום ביקורת עניינית על הנשיא לא מצדיקה את האמירות המבישות שהושמעו השבוע נגדו.

לשוליים, משמאל ומימין, יש מכנה משותף. הם מגדירים את עצמם כאנטי־ציונים. על השוליים משמאל אנחנו יודעים. הם עושים את זה מהמקפצה, ויש להם הרבה מקפצות. המנהיג הרוחני של השוליים מימין הוא הרב יצחק גינזבורג מיצהר, שמזוהה עם הזרם המשיחי של חב"ד. וגם הוא, כמו תאומיו משמאל, מכריז על עצמו כאנטי־ציוני: "יש לעקר את הרוח הציונית... את הממשלה, משמאל או מימין, עלינו למגר. וכשתקום חרישה להפיל גם אותה, וכך הלאה – עד לכינון ממשל תורני בארץ". זה לא דאעש, אבל הצלילים דומים. גינזבורג לא לבד. יש עוד רבנים מהזרם הזה. אבל הם ותומכיהם, בצירוף עם תופעות כמו להב"ה ומפיצי הרעל הגזעני ברשתות החברתיות, הם אלפים. הם מצליחים לייצר הרבה רעש. אבל הם לא היו עוברים את אחוז החסימה.

כאשר התברר שישיבת "עוד יוסף חי" ביצהר, בראשות גינזבורג, הוא תמכה להקצבות, הופסקה ההקצבה מטעם המדינה. עכשיו מתברר שארגון "חוננו" מעביר תשלומי סיוע למורשעים בטרור או לבני משפחותיהם. הארגון לא זוכה למימון מהמדינה, אבל התרומות לארגון, כפי שחשף השבוע מתן חודורוב בערוץ 10, זוכות לפטור ממס. הרשות הפלסטינית מעבירה סיוע חודשי לרוצחי יהודים שיושבים בכלא. הפה מגנה, היד משלמת. את החרפה הזו צריך למחוק, לא רק שם. גם כאן.

יום אחד ייתפס הרוצח של הפעוט עלי דוואבשה. לאחר כמה שנים בכלא הוא יכתוב על חייו. תיאטרון עברי יעלה הצגה המבוססת על כתביו. "קואליציית נשים למען ארץ ישראל" תגיע להצגת הבכורה, במסגרת המאבק נגד המשך החזקתם בכלא של "עצירים פוליטיים". שרי החינוך או התרבות יחליטו שהם לא רוצים את ההצגה בסל התרבות. אנשי רוח ויוצרים יארגנו כנסים ויחתמו על עצומות נגד "הרס הדמוקרטיה ופגיעה בחופש הביטוי".

זה יקרה. עודד קוטלר וגילה אלמגור כבר סללו את הדרך. ■

bdyemini@gmail.com